

GEDICHTEN VAN PAUL WINK

Een lastige vraag dringt zich steeds maar op.
Wat betekent Christus voor mij?
Hoe persoonlijk is toch deze vraag!
Werkelijk intiemer dan naakt.
Is Hij mij nu echt alles?
Want dan is ook mijn naaste mij alles!
Een gezegde spookt dan in mijn hoofd:
“Het hemd is nader dan de rok”.
Realisme verdrijft illusie.
Mijn hoofd buigt terneer en ik prevel:
“Ik kan het niet”.
Voedende stilte is het gevolg.
Zij neemt iets weg van mijn smart.
En steeds helderder hoor ik zeggen:
“Waar geloof verzet bergen. Hoop doet Leven”.
Ik krabbel weer op en droog mijn tranen.
Huilde ik nu van verdriet of van vreugde?
Het maakt mij eigenlijk niet meer uit.
Kracht stroomt weer in mijn rug en in mijn knieën.
Mijn voeten beginnen weer te lopen.
Ik leef weer in de verwondering.
Wie zal ik vandaag weer gaan ontmoeten?

*Zoeken wij niet allen de Graal?
Maar wie wil de inhoud van zijn beker drinken?
Wie heeft uiteindelijk de moed?
Velen zijn bang voor zijn bittere smaak.
Al wordt er verhaald dat het alsem muteert:
Van gal naar dauwdruppels zo zoet.*

*De angst voor vrijheid belemmert een slok.
Nieuwsgierig nippen bekomt ons duur.
Vol geweten geeft pas voldoende dorst.
Zelfinwijding door eigen vuur.
Het Gemoed schiet vol.
Christus is het die de beker torst.*

Evenwicht door Zon en Maan.
Veel kracht door Mars.
Het overige in goede baan.
Gunstig staat Fortuna Pars.

Zo is je eigen basis goed gelegd
om te bouwen met Christuskracht.
Steiner heb je voldoende uitgelegd.
Zeshoekskracht wordt ooit De Macht.

*Het sterrenschip is weldra gereed.
Haar brandstof is liefde in het kwadraat.
Ontstaan uit incarnaties lang leed.
Rijpend op de juiste maat.*

*Haar thuishaven is wit en rein, koel, maar warm genoeg.
Als tempel is zij uitgerust met metaforisch goud.
Verkregen door jarenlang inzicht en gezwoeg.
Gelukkig ben je voor Christus nooit te oud.*

*Als Kitesh komt zij dan ooit rijp uit de grond.
Haar opgewekte krachten zullen versterren.
Christus zal dan gaan van mond tot mond.
Zo zal Hij de tegenmachten versperren.*

Gedicht voor een 49 jarige

In oude tijden verkreeg men de zegen,
om na zeven maal zeven jaren,
na het gaan van verplichtende wegen,
het laatste innerlijke werk in het klooster te klaren.

Echter, levend in het 'westen' in deze tijd,
is die vorm van retraite geen 'opdracht' meer.
NU is het Christus die ons rechtstreeks leidt;
HIJ voert ons nu de stilte in, keer op keer.

'Trek je nu terug' in mensendienst, en ervaar Zijn liefdevol Licht.
Je leeftijd heb je nu waarlijk mee.
Zie je taak, de waarheid, als een volheerlijke 'plicht'.
Dat je ster je leiden mag tot in de glazen zee.

*Het lichaam van Christus kent vele aanzichten,
van geestelijk naar fysiek en stoffelijk.
Vele ingewijden weten ons hierover te berichten.
Helaas is het niet altijd voor ieder voldoende duidelijk.*

*Alleen eigen ervaringen resulteren ooit in het echte Weten.
Het juiste verlangen is brandstof voor het innerlijke vuur.
Zo vormt zich dan door vele incarnaties het ware Geweten.
Hiernaar, zo in Christus' navolging te leven, is puur.*

*Zijn lichaam wordt dan in vele gradaties ervaren.
En steeds intenser met het vorderen op ons levenspad.
Het vernieuwde mede-lijden zal ons niet bewaren.
Zijn lijden, alle smart is als een tot de rand gevuld vat.*

*Dit lijden te verlichten integreert zich in ons door Zijn Naam.
Iedere geslagen nagel in vlees en geest moet eruit getrokken worden.
Ook de aardehuid lijdt en is doorgloeid met Zijn lichaam.
Om Hem te helpen heb ik alvast één straatnagel uit de aarde getrokken.*

Onze rijke jongeling van zoveel jaar
bouwt bij leven aan zijn sarcofaag.
Zij is hem een uiterst gevoelige baar.

De bouw is geënt op de hoeksteen Christi,
een constructieve bouw van laag op laag.
Zodat ooit werkelijkheid wordt: veni, vidi, vici.

Dit bouwwerk is geen rechthoek of bol,
maar volgens Silesius een kubus,
dan wel staande op zijn punt, als een tol.

*Dat in de zoektocht naar het Licht de duisternis ons blijvend zal herinneren,
zo, dat bij al ons denken en doen wij boven deze littekens uit willen stijgen.
Juist de smart brengt ons in contact met onze geliefden opdat wij ons verbinden.
Wij houden van hen, eigenlijk, omdat juist zij ons de weg naar het Licht wijzen.
O, wat heerlijk toch te beseffen dat opofferende liefde ons zo maar Licht schenkt.
Gezegend is de mens die waarlijk liefheeft en schenkt, zijn smart wordt zijn zegen.
De smart heeft bij hem het onreine uitgewrongen, zijn liefde heeft Christus aangetrokken.*

Gedicht voor een 21 jarige met een soldatenincarnatie

Volwassen, maar toch ook naïef, zie je het nieuwe levenslicht.
Strijdig, maar nu anders dan vooreer
wordt het leven aangevangen.
Hopende dat je nu niet zwicht.

Verantwoording had toen een andere vorm.
Kennis was meer brein-gerelateerd.
Op inzicht en rede komt het nu meer aan.
Morele strijd is nu je norm.

Leer de Waarheid, leer Maät bemeten.
Sta één keer meer op dan dat je valt.
Wees je broeders hoeder en voorbeeld,
en handel naar al je innerlijke weten.

*Soms lijkt het leven ons te overvragen.
Dan zijn de verplichtingen ineens torenhoog.
Dan staan onze zenuwen als een gespannen boog.*

*Talenten en verplichtingen, soms door anderen opgelegd,
strijden menigmaal met de eigen wil.
Wéét ik eigenlijk wel wat ik werkelijk wil?*

*Werken, studeren, reizen, het gaat maar door,
zo fluistert het in mijn oor.
Of is dit verlangen een metafoor?*

*Zo wijst het lot ons een weg dwars door de maatschappij,
opdat wij hierdoor ervaren en leren,
en alzo ons lot ten goede kunnen keren.*

*Doch deze route is onzeker en veelal om.
Zelfs een Tom-Tom geeft dan geen pas.
De weg licht alleen helder op door het in-eigen kompas.*

*En ja, de zon trekt.
Dat licht 'bruist'.
Ons pad kruist.*

*De naald meet en richt en verlicht.
Ik zie in je handen een 'Steiner' naast vele anderen.
Wat kunnen Ervaring én Kennis tot Wijsheid, het pad echt licht veranderen.*

*Het schenkt mij vreugde de roos in je te zien groeien.
Zie aan de horizon het einder gloren.
Jezus is niet voor niets geboren.*

Gedicht voor een huwelijkspaar met een mooi stuk bewerkt hout als cadeau

Jullie huwelijk beoogt liefde voor elkaar
waardoor opgepoetst wordt het mooie en schone,
het minder fraaie bewerkt en omgezet,
waardoor liefde, behoud en duurzaamheid
de uitstraling wordt van jullie als paar.

Zo is dan mijn cadeau een metafoor
voor jullie nieuwe levensperiode.
Het prachtige hout is één stuk leven,
bewerkt en gevormd door liefde en levenservaring,
en door juiste vernis gaat het nimmer teloor.

*Als in een retort blinkte mij dit goud
Ik verbeeldde mij alsof het dreef in levend water
Zou de geest de ziel kunnen opwekken
als gouden vorm ooit later?*

Het leven is net een toonladderschlager.
Als baby piep je met hoge toon.
En met het ouder worden zing je
geleidelijk een toontje lager.

De noten worden door het leven gekraakt.
Zo wordt voor jaren de ondertoon gezet.
Maar lieverlee voeren begrip en wijsheid de boventoon,
als de klank van het tweesnijdende liefdeszwaard.

Het luide schallen verstomd.
Er komt stemming in.
Muziek wordt stilte.
De herrie is vermomd.

De lage bas wordt tot grondtoon van leven.
En luistert met zijn lied de omgeving op.
Zijn toon is die van de vernieuwende ziel,
Die warme liefde toont en weet te geven.

Daarom gezegend met je mijlpaaljaar.
Hopelijk zijn je dissonanten voorbij.
Ben je met je leven zevenvoudig akkoord.
Dan word je een klankbord, voor-waar!

*Mijn hand ging louter uit van gevoel.
Zonder denken greep ik deze steen.
De vorm had zich aan mij al eerder opgedrongen.
Alleen de soort en kleur kon ik nog omheem.
Mijn hand greep dus deze roze steen.
De zeshoek was mijn uitgangspunt.
Pas thuis vernam ik over Rhodoniet.
Ik denk dat je er wat mee kunt.*

Één en één is twee.
Ja, dat is waar.
Niet meer en niet minder, wiskundig okee.
Maar man en vrouw zijn niet zo één paar!

*Maakt het nu echt uit welke vorm wij de liefde toedichten?
Is het werkelijk belangrijk of we elkaar nu vriend of partner noemen?
Alleen ons ik zal voor de vorm zwichten,
Maar de ziel gaat niet prat op vormverschil en zal alle liefde roemen.*

Weer een jaartje erbij.
Ademen, eten, en nog iets meer,
hoef je er maar voor te doen.
De tijd is altijd kampioen.

Gelukkig zijn het rijpe jaren,
vruchten van vele inspanningen.
Het uiterlijk betaalt hiervoor een prijs,
het innerlijk wordt echter steeds meer wijs.

Zo wens ik je van dat laatste steeds iets meer,
en toelachend geluk, en minder zeer.
Van ganser harte hoop ik dat je de levensdraai kan vinden.
En vooral tezamen, laat ik daar geen doekjes om winden!

*Dat de lagere scheppingskracht van de seksualiteit,
als een genade van onze Schepper verkregen,
en door Lucifer ons als lust vergund,
door endura en heiliging mag sublimeren tot zegen.
Van het bekkenheilighdom tot aan het keelchakra,
ontstaat aldaar de heilige graalbeker, opdat de mens,
als medeschepper God, ooit ook met zijn Woord
tot morele scheppingen in staat zal zijn naar Zijn Wens.
De lagere scheppingskracht is lust, en verwekt het kind,
De hogere scheppingskracht is Liefde, en is een Kosmische Daad.
Het moet er beide zijn, het is de Liefde die het samenbindt.*

Vanochtend, 20 maart 2015 om 10.36 uur in Nederland,
Ontrolden zich even alle krachten over de aarde.
Net voordat de Zon loodrecht op de evenaar zal staan
Schoof de Maan zich er voor, van rand tot rand.

Als een omgekeerde Mercurius gedroeg de Maan zich onder de Zon
En dwong de Aarde, het Kruis, een moment tot duisternis.
Vlak voordat bij ons het voorjaar aanbreekt,
Op dit kruispunt van Zon en Aarde, was de Maan even Zon.

Nog net in Vissen werden haar krachten gestort
In Huis 11 en op de Ascendant in 0 graden Kreeft.
Hoe moet nu het lentepunt van 0 graden Ram
Het vuur brengen in deze overgevoelige, waterige 'mort'?

Op het lentepunt helpt het Lam Christus, in Zijn Waterman Huis Elf,
Als Jupiter driehoek Saturnus driehoek Zon en Maan,
Het vuur uit te dragen over de wateren,
Als nieuwe ster van Bethlehem, ons naar ons Zelf.

Wanneer wordt liefde te eigen?

Wanneer wordt wijsheid onwijs?

Wanneer wordt vasthoudend te vast?

Wanneer wordt bezinning onzinnig?

Wanneer wordt geduld niet meer geduld?

Wanneer wordt zachtmoedig te hard?

Wanneer wordt nederig te laag?

Wanneer wordt eigenwaarde gedevalueerd?

Wanneer wordt vrijheid onvrij?

Wanneer wordt het verstand misbruikt?

.....

Als de maat ondermaats wordt

Als het evenwicht uit balans is

Als het licht bewolkt wordt

Als warmte koud wordt

Als materie te dicht wordt

Als kunstmatig de norm wordt

Als hoogmoedig de enige moed is

Als gerechtigheid krom wordt

Als mensen op virussen lijken

Als gezondheid nieuw gedefinieerd wordt

.....

Dan hoop ik dat weer het voorhangsel scheurt

Dan hoop ik dat Zijn Woord gehoord wordt

Dan hoop ik dat Zijn Liefde echte genezing brengt

Dan hoop ik dat Zijn Wil innerlijke wet wordt

Dan hoop ik dat de ene Waarheid ieders norm wordt